

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobcov: **1/ P.**, nar. X., bytom P., **1a/ Ž.**, rod. H., bytom P., **2/ A.**, nar. X., K., **3/ Ing. M.**, nar. X., bytom Č., **4/ J.**, nar. X., bytom T., **5/ M.**, nar. X., bytom H., **6/ D.**, nar. X., bytom F., **6a/ M.**, rod. P., nar. X., F., **7/ V.**, nar. X., bytom F., **7a/ A.**, nar. X., bytom F., v rade **8/ Ing. M.**, nar. X., bytom A., **8a/ O.**, rod. S., bytom A., **9/ MUDr. M.**, nar. X., bytom A., **9a/ MUDr. Z.**, rod. O., nar. X., bytom A., **10/ M.**, nar. X., bytom B., **11/ J.**, nar. X., bytom S., **11a/ D.**, rod. S., bytom S., **12/ B.**, nar. X., bytom B., **12a/ E.**, rod. H., bytom B., **13/ Ing. O.**, nar. X., bytom B., **14/ MUDr. V.**, nar. X., bytom P., **15/ Mgr. S.**, nar. X., bytom T., **16/ V.**, nar. X., bytom Z., **17/ Ing. I.**, nar. X., bytom H., **17a/ Š.**, rod. Z., bytom H., **18/ R.**, nar. X., bytom G., **19/ Ing. V.**, bytom U., **20/ R.**, bytom H., **21/ V.**, nar. X., bytom K., **22/ A.**, nar. X., bytom H., **22a/ D.**, rod. M., nar. X., bytom H., **23/ Š.**, nar. X., bytom M., **23a/ Ž.**, rod. F., bytom M., **24/ E.**, bytom D., **25/ K.**, nar., bytom L., **26/ V.**, nar. X., bytom H., **27/ D.**, nar. X., bytom N., **28/ I.**, nar. X., bytom R., **29/ A.**, nar. X., bytom U., **30/ K.**, nar. X., bytom L., **31/ Mgr. P.**, nar. X. bytom ul. J., **32/ Ing. Z.**, nar. X., O., **33/ Mgr. P.**, nar. X., bytom G., **33a/ M.**, rod. S., nar. X., bytom G., **34/ A.**, nar. X., bytom B., **34a/ M.**, rod. K., nar. X., bytom B., **35/ M.**, nar. X., bytom J., **35a/ Z.**, rod. B., bytom J., **36/ Ing. I.**, nar. X., bytom Ž., **36a/ Ing. A.**, rod. Č., bytom Ž., **37/ E.**, nar. X., bytom P., **38/ Ing. J.**, nar. X., bytom F., **38a/ O.**, rod. L., bytom F., **39/ Ing. P.**, nar. X., bytom H., **39a/ E.**, rod. G., bytom H., **40/ D.**, nar. X., bytom P., **40a/ O.**, rod. K., nar. X., bytom P., **41/ M.**, nar. X., bytom S., **41a/ E.**, rod. E., nar. X., bytom S., **42/ Ing. M.**, nar. X., bytom U., **42a/ E.**, rod. Z., nar. X., bytom U., **43/ Ing. J.**, nar. X., bytom B., **43a/ Z.**, rod. K., bytom B., **44/ J.**, nar. X.,

bytom N., **44a/ M.**, rod. G., bytom N., **45/ J.**, bytom H., **46/ A.**, nar. X., bytom L., **47/ J.**, rod. F., nar. X., bytom B., **48/ A.**, nar. X., bytom Č., **49/ N.**, nar. X., bytom J., **49a/ J.**, rod. N., bytom J., **50/ L.**, nar. X., bytom K., **51/ J.**, rod. H., bytom H., **52/ J.**, bytom D., **52a/ K.**, bytom D., **53/ Ing. J.**, bytom Z., **53a/ Mgr. J.**, bytom Z., **54/ RNDr. R.**, bytom V., **54a/ H.**, bytom V., **55/ P.**, bytom L., **56/ Ing. A.**, bytom N., **56a/ A.**, bytom N., **57/ O.**, bytom P., **57a/ O.**, bytom P., **58/ Ing. B.**, nar. X., bytom L., **58a/ Ing. M.**, rod. N., bytom L., **59/ Z.**, nar. X., bytom K., **60/ K.**, rod. U., nar. X., bytom J., **61/ Mgr. Ľ.**, rod. T., bytom G., **62/ Ing. S.**, rod. T., bytom B., **63/ I.**, nar. X., bytom J., **64/ M.**, bytom B., **65/ Ing. V.**, nar. X., bytom J., **66/ Ing. M.**, bytom A., **66a/ MUDr. E.**, bytom A., **67/ M.**, nar. X., bytom T., **68/ Ing. I.**, bytom M., **69/ V.** bytom M., **69a/ M.**, bytom M., **70/ L.**, nar. X., bytom P., **71/ Ing. J.**, bytom M., **71a/ A.**, bytom M., **72/ Ing. P.**, bytom L., **73/ M.**, bytom F., **74/ J.**, bytom J., **75/ L.**, nar. X., bytom M., **76/ A.**, bytom D., **77/ Š.**, nar. X., bytom H., **77a/ A.**, rod. Č., bytom H., **78/ Ing. J.**, nar. X., bytom O., **79/ V.**, nar. X., bytom F., všetci zast.: *JUDr. M.*, advokátkou z Advokátskej kancelárie so sídlom Š., proti žalovanému: **Krajský pozemkový úrad v Žiline**, A. Kmeť'a č. 17, 010 01 Žilina, **za účasti:** 1/ RNDr. M., rod. B., nar. X., bytom ul. K., 2/ A., rod. B., nar. X., bytom ul. H., 3/ Š., rod. B., nar. X., bytom ul. A., 4/ M., nar. X., bytom ul. B., 5/ O., rod. M., nar. X., bytom ul. P., 6/ I., rod. M., nar. X., bytom U., 7/ Z., rod. H., nar. X., bytom P., (M., rod. C., nar. X., bytom ul. H., zomr. X.), dedičia po zomrelej M. 8/ M., nar. X., bytom M., 9/ M., nar. X., bytom M., 10/ M., rod. Č., nar. X., bytom ul. F., účastníci 1/ až 7/ a 10/ v zastúpení *JUDr. M.*, advokátkou so sídlom V. o **preskúmanie zákonnosti rozhodnutia** správneho orgánu, na odvolanie zúčastnených osôb 1/ až 10/ proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 14. septembra 2010 č. k. 21S/104/2008–204 a žalobcov 1/ až 79/ do trov konania, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 14. septembra 2010 č. k. 21S/104/2008–204 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Konanie na správnom orgáne

Rozhodnutím č. KPÚ-2008/00001/K zo dňa 10. júna 2008 (č. 1. 28 administratívneho spisu A) žalovaný ako odvolací orgán podľa § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) zmenil odvolaním napadnuté rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu v Ž. č. ObPÚ 2007/00646/Št/Zk z 03.04.2007, ktorým bolo zastavené konanie vo veci vyporiadania vlastníctva k pozemkom v Záhradkovej osade 28-36 Ž. K. podľa zákona č. 64/1997 Z.z. o užívaní pozemkov v zriadených záhradkových osadách a vyporiadaní vlastníctva k nim v znení neskorších predpisov (ďalej na účely tohto rozsudku len „zák. č. 64/1997 Z.z.“), tak, že vo výrokovej časti doplnil o označenie pozemkov, ktoré sú predmetom konania a odvolanie zamietol.

Svoje zamietajúcom rozhodnutí žalovaný uviedol, že návrhom podaný dňa 12.11.1999 sa užívatelia pozemkov v záhradkovej osade 28-36 Ž. K. domáhali podľa § 7 ods. 1 zák. č. 64/1997 Z.z. vyporiadania vlastníctva k pozemkom v uvedenej záhradkovej osade.

Po rozhodnutiach o námietkach a oprave registra pôvodného stavu prvostupňový správny orgán rozhodnutím č. 2003/00137/OÚ-OPPLH zo dňa 03.03.2003 úvodné podklady schválil.

Na základe správnej žaloby nadväzujúce rozhodnutie žalovaného zo dňa 09.07.2003 spolu s citovaným rozhodnutím OÚ,OPPLH č. 2003/00137/OÚ-OPPLH zo dňa 03.03.2003 Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 2Sž-o-KS 11/2005 dňa 23. mája 2006 zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. V uvedenom rozsudku Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil nasledujúci právny záver: *„Zmluva o prenechaní pozemku-ov do dočasného užívania na poľnohospodárske využívanie zo dňa 3. apríla 1985 uzavretá v zmysle ustanovenia zákona č. 123/1975 Zb. účinného do 30.júna 1988 medzi Jednotným roľníckym družstvom SNP so sídlom v Ž. - Rosine a Slovenským zväzom záhradkárov ZO SZZ „K.“ Ž., neobsahuje súhlas ONV ale len súhlas Okresnej poľnohospodárskej správy v Ž. a preto ju nemožno považovať za platnú. Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z doteraz vykonaného dokazovania vyplýva, že záhradková osada nevznikla spôsobom*

uvedeným v ustanovení § 2 ods. 1 zákona č. 64/1997 Z.z. a teda nie je naplnený základný predpoklad vedenia konania podľa citovaného zákona. “

Na základe uvedeného prvostupňový správny orgán v zmysle § 19 ods. 3 Správneho poriadku vyzval navrhovateľov listom z 15.02.2007, aby doložili v lehote 30 dní predmetný súhlas ONV podľa zák. č. 123/1975 Zb. k zmluve o prenechaní pozemkov do dočasného užívania na poľnohospodárske využívanie zo dňa 03.04.1985, resp. aby doložili doklady o tom, že prenechávajúca organizácia JRD v Ž. - Rosine hospodárila na pozemkoch v ZO iba na základe zákona č. 122/1975 Zb. Súčasne prvostupňový správny orgán navrhovateľov poučil, že v prípade nedoloženia požadovaných dokladov konanie zastaví.

Ďalej prvostupňový správny orgán listom zo 06.06.2007 požiadal Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Štátny archív v Bytči o rovnaké listiny. Štátny archív odpovedal, že v jeho spise sa nenachádza súhlas ONV Žilina so zmluvou podľa zákona č. 123/1975 Zb., JRD Rosina vzniklo v roku 1950 a archív nemá informáciu o dokumentácii uvedeného JRD.

Riadiac sa právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, žalovaný, nakoľko navrhovatelia nepreukázali, či JRD Žilina - Rosina malo k pozemkom právo družstevného užívania, tak žalovaný konanie zastavil.

Vo vzťahu k vykonanej zmene výrokovej časti napadnutého rozhodnutia žalovaný uviedol, že táto bola doplnená o označenie pozemkov, ktoré sú predmetom konania.

II.

Konanie na prvostupňovom súde

Proti tomuto rozhodnutiu žalobcovia podali žalobu zo 04.08.2008 na Krajský súd v Ž..

Krajský súd v Žiline ako súd prvého stupňa preskúmal napadnuté rozhodnutie a po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. Na základe § 250j ods. 2 písm. e) O.s.p. zrušil rozhodnutie a vrátil vec na ďalšie konanie.

Krajský súd pri interpretácii § 30 ods. 1 písm. d) Správneho poriadku vyslovil záver, že cit. ustanovenie sa vzťahuje na prípad, keď podanie účastníka je nesprávne, neúplné (najmä ak neobsahuje náležitosti predpokladané zákonom) alebo je nezrozumiteľné, teda sa jedná o prípad odstránenia nedostatkov podania, ktorým je návrh na začatie konania a iné podanie, ktoré je návrhom na začatie konania, podanie opravného prostriedku a pod.

Podľa § 30 ods. 1 písm. d) Správneho poriadku Správny orgán konanie zastaví, ak účastník konania na výzvu správneho orgánu v určenej lehote neodstránil nedostatky svojho podania a bol o možnosti zastavenia konania poučený.

Na základe uvedeného krajskému súdu z citovaného ustanovenia vyplynulo, že ide o odstránenie takých väd podania, ktoré sú napríklad neúplné, nezrozumiteľné, neurčité alebo nápravu podaní, ktoré neobsahujú zákonom ustanovené náležitosti, napríklad ich nezrozumiteľnosť alebo nesprávnosť spočíva v nesprávnom označení účastníkov konania alebo iných skutočností.

Preto, pokiaľ správny orgán vyzval účastníkov správneho konania na predloženie listinných dôkazov, postupoval správne, avšak podľa názoru krajského súdu nebol oprávnený z dôvodu nepredloženia týchto dôkazov pri aplikácii § 30 ods. 1 písm. d) Správneho poriadku konanie zastaviť.

Naopak, za tejto situácie sa mal dôsledne riadiť ustanoveniami o dokazovaní, tzn. najmä § 34 Správneho poriadku.

III.

Odvolanie zúčastnených osôb/stanoviská

Vo včas podanom odvolaní zo dňa 25.10.2010 (č. 1. 221) proti rozsudku prvostupňového súdu osoby zúčastnené 1/ až 10/ na súdnom prieskume z titulu vlastníkov pozemkov (ďalej len „zúčastnené osoby“) poukázali na neurčitost', nezrozumiteľnosť argumentov krajského súdu, že nepredloženie dôkazov účastníkmi konania nie je dôvodom na zastavenie konania. Naopak, zúčastnené osoby v odvolaní tvrdia, že postup

prvostupňového správneho orgánu bol v súlade s ustanovením § 30 ods. 1. písm. d) Správneho poriadku.

Ďalej zúčastnené osoby zdôraznili, že zo strany žalobcov 1/ až 79/ došlo ku zmeškaniu lehoty na podanie odvolania v správnom konaní, nakoľko rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu bolo doručené pôvodnej právnej zástupkyni JUDr. M. žalobcov dňa 10.04.2007. Lehota na podanie odvolania podľa zúčastnených osôb márne uplynula dňa 25.04.2007, lebo odvolanie spísané dňa 25.04. 2007 M. malo byť doručené osobne prvostupňovému správnomu orgánu dňa 26.4.2007, teda 1 deň po uplynutí lehoty na podanie odvolania. K objasneniu nečitateľného dátumu na odtlačku podacej pečiatky bolo zvolané rokovanie dňa 19.09.2007, podľa ktorého k osobnému podaniu došlo dňa 26.04.2007.

Ďalej zúčastnené osoby poukázali na vady žaloby týkajúce sa identifikácie žalobcov 1/ až 79/, najmä dátumu narodenia (napríklad z dátumu 18.01.1853 u žalobcu 1/ vyplýva jeho súčasný vek 157 rokov), presnej adresy, údajov o štátnom občianstve alebo nepresnosť v označení účastníkov (nie B. ale B.), na nesplnenie požiadavky na aktívnu legitimáciu žalobcov, lebo podľa existujúceho zoznamu užívateľov záhradkovej osady bolo min. 140 a v tomto zozname sú uvedené odlišné osoby, ako sú niektorí terajší žalobcovia 1/ - 79/, a je použité chybné číslovanie (pod por. č. 51. sú súčasne uvedené 3 osoby naraz).

Takisto na strane zúčastnených osôb by mali byť všetci vlastníci pozemkov pôvodné kom. parc. č. X., X., X., X., X., X., X., X., X./2, X./4 kat. úz. Ž., hoci uznesením krajského súdu č. k. 21S 104/08-158 zo dňa 16.2.2010 boli do konania pribraté iba zúčastnené osoby 1/ až 10/ a tým nekonal s M., Ľ., Ing. P., Ing. A., MUDr. F., I., Ing. J., Ing. J., Ing. F. a Slovenským pozemkovým fondom.

Takisto zúčastnené osoby poukazujú na to, že argumentácia žalobcov je vo vzťahu k rozsudku č. k. 2Sž-o-KS 11/2005 zo dňa 23.05.2006 zmätočná. Naopak, v pripojenom spise prvostupňového správneho orgánu sa nachádza zmluva o prenechaní pozemkov do dočasného užívania na poľnohospodárske účely zo dňa 23.3.1985, ktorá má však odlišné detaily. Podľa zúčastnených osôb nie je nasledujúci text: „ust. § 9 zák. č. 123/1975 Zb.“ preškrtnutý na č. 1. 5, avšak už na č. 1. 156 administratívneho spisu je tento text preškrtnutý.

Ďalej sa zúčastnené osoby vyjadrili priamo k meritu sporu, tzn. k obsahu a k platnosti zmluvy zo dňa 23.03.1985 o prenechaní pozemkov do dočasného užívania na poľnohospodárske účely.

Záverom zúčastnené osoby žalobca navrhli, aby odvolací súd podľa § 250ja ods. 3, § 221 ods. 1. písm. a), f) O.s.p. rozsudok krajského súdu zrušil a konanie v predmetnej veci zastavil spolu s priznaním náhrady trov konania.

Z vyjadrenia žalobcov 1/ až 79/ zo dňa 07.12.2010 (č. l. 243) vyplýva, že dôvody, ktoré uvádzajú zúčastnené osoby (právna zástupkyňa žalobcov si osvojila nepresné označenie odporcovia v rade 2/ až 11/ používané právnou zástupkyňou zúčastnených osôb) vo svojom odvolaní sú opakované, duplicitné, pretože sa nimi krajský súd v rámci pojednávania vykonaného dňa 14.09.2010 zaoberal a v svojom rozsudku č. k. 21S/104/2008-204 zo dňa 14.9.2010 ich vyhodnotil ako neodôvodnené.

Záverom žalobcovia požadovali potvrdiť napadnutý rozsudok krajského súdu s priznaním náhrady trov odvolacieho konania.

K tomuto odvolaniu zaslali stanovisko zo 16.11.2010 (č. l. 237) zúčastnené osoby.

IV.

Právne názory odvolacieho súdu k odvolaniu žalobcov

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 v spojení s § 246c ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“). Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj. s ust. § 250j ods. 1 O.s.p. odvolanie prípustné, vo veci v zmysle dôvodov uvedených v § 250ja ods. 2 O.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyselne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že v tejto časti odvolanie nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok je vo výroku vecne správny, a preto

ho po preskúmaní dôležitosti odvolacích dôvodov postupom uvedeným v § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Na druhej strane však zrušujúce dôvody krajského súdu doplnil o to, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť (§ 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p.).

Po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd s prihliadnutím na ust. § 219 ods. 2 v spoj. s § 372p ods. 1 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa v logických argumentov a relevantných právnych záverov týkajúcich sa neprípustnosti zastavenia správneho konania odchyľil spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v prevažujúcom rozsahu a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednáwanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, Najvyšší súd sa v svojom odôvodnení následne obmedzí iba (§ 219 ods. 2 O.s.p. umožňuje odvolaciemu súdu doplniť odôvodnenie prvostupňového súdu o ďalšie dôvody) na právne vyhodnotenie námietky zúčastnených osôb, že odôvodnenie krajského súdu ako aj žalovaného je vo vzťahu k namietanému nesprávnemu postupu správneho orgánu pri vyhodnotení neskoro podaného odvolania nepreskúmateľným.

Najvyšší súd z napadnutého rozsudku zistil, že krajský súd sa v svojom odôvodnení zaoberal možnosťou aplikácie ustanovenia § 30 ods. 1 Správneho poriadku. Správne krajský súd na str. 19 svojho odôvodnenia konštatoval, že *„Súd neskúmal, či boli splnené podmienky na zastavenie konania vzhľadom na vyslovený právny názor správneho orgánu podľa osobitných predpisov. Posudzoval len vecnú správnosť rozhodnutia odporcu o zastavení konania, ktoré správny orgán zastavil podľa § 30 ods. 1 písm. d) zákona o správnom konaní“*

V uvedenej veci správny orgán ukončil konanie nie meritórnym (tzn. rozhodnutím vo veci samej) ale finálnym rozhodnutím procesnej povahy. Preto musel krajský súd preskúmať, či boli splnené zákonné podmienky na takýto postup. Že tieto podmienky splnené

neboli a prečo, to správne krajský súd objasnil. Navyše v správnom súdnictve je konajúci súd striktne viazaný charakterom a obsahom preskúmaného rozhodnutia správneho orgánu, ktorý predurčuje, či súdny prieskum bude vôbec vykonaný, a ak áno, potom, s akým možným výsledkom. V prípade zastavujúceho rozhodnutia správneho orgánu je možné od správneho súdu požadovať iba potvrdenie napadnutého rozhodnutia alebo dosiahnutie jeho opaku, tzn. pokračovania v konaní.

K argumentácii krajského súdu týkajúcej sa ustanovenia § 34 Správneho poriadku Najvyšší súd dodáva, že nielen toto ustanovenie, ale aj § 4 Správneho poriadku zaťažuje účastníkov povinnosťou aktívnej spolupráce v prípade procesu dokazovania tvrdení účastníka a jeho zodpovednosti za riadne zistenie skutkového stavu. Ak napríklad účastník nepredloží mu známy dôkaz na podporu svojich tvrdení, a z iných zdrojov (napríklad štátny archív) je nepriamo potvrdené, že takýto dôkaz nemusí existovať, potom musí správny orgán pri svojom rozhodovaní vychádzať z podkladov mu dostupných, a nemôže zastaviť konanie.

Podľa § 4 ods. 1 Správneho poriadku účastníci konania (§ 14) spolupracujú so správnymi orgánmi v priebehu celého konania.

Z uvedeného dôvodu bolo celkom logické, že krajský súd sa nemohol k ďalším námietkam žalobcov ani zúčastnených osôb vzhľadom na ich charakter (najmä aktívna legitímácia žalobcov alebo identifikácia žalobcov) vyjadrovať. Toto bude úlohou správneho orgánu, aby ich v ďalšom konaní riadne objasnil, ak má vôbec pochybnosti.

Najvyšší súd však nesúhlasí so závermi krajského súdu, čo sa týka odôvodnenia včasnosti podania odvolania. Zúčastnené osoby podčiarkli zmeškanie lehoty na podanie odvolania zo strany žalobcov 1/ až 79/ tým, že odvolanie spísané dňa 25.04.2007 M. malo byť doručené osobne prvostupňovému správne orgánu dňa 26.4.2007 (č. 1. 160 administratívneho spisu), tzn. 1 deň po uplynutí lehoty na podanie odvolania.

Žalovaný sa po právnej stránke k tak podanému odvolaniu nevyjadril. Napriek tomu, že zúčastnené osoby argumentačne spochybnili včasnosť podania tohto odvolania ako aj samotnú osobu odvolateľa – *Podanie ako odvolanie užívateľov záhradkovej osady bolo podané niekým, kto účastníkom konania nebol a navyše nemá právnu subjektivitu, listina*

označená ako odvolanie bola doručená bez pripojeného plnomocenstva a taktiež nie je uvedené, kto zastupuje jednotlivých užívateľov záhradkovej osady.“, napriek tomu žalovaný iba prevzal argumenty prvostupňového správneho orgánu, tzn. „Z uvedených dôvodov Krajský pozemkový úrad (ďalej len „KPÚ“) odvolanie M., predsedu ZO SZZ 28-36 Ž. K. (list 316) podané po doručení napadnutého rozhodnutia splnomocnenej zástupkyňi užívateľov pozemkov, ale pred jeho doručením záhradkovej organizácii, považuje za včas podané odvolanie záhradkárskej organizácie. “

Najvyšší súd konštatuje, že takýto právny záver prezentovaný žalovaným je nepreskúmateľný z dôvodu jeho nezrozumiteľnosti.

Pre Najvyšší súd je predovšetkým nezrozumiteľná tá skutočnosť, prečo malo byť zvolané rokovanie na prvostupňovom správnom orgáne dňa 19.09.2007 za účelom „objasnenia spôsobu doručenia na odtlačku podacej pečiatky“, keď z písomného vyhotovenia odvolania založeného v spise je jasné, že bolo podané dňa 26.04.2007, a to osobne. Ďalej z odvolania je nadovšetko pochybnosť evidentná, že odvolateľ sa označil ako Užívateľia pozemkov v zriadenej záhradkovej osade 28 – 36 Ž. Kamélia v k. ú. Ž., bez konkrétneho označenia zástupcu (v zmysle zápisnice z 19.09.2007 – č. 1. 315) a že odvolanie podal jediný z týchto užívateľov, a to p. M. osobne. Potom z žiadnych logických súvislostí nevyplýva, že takéto odvolanie je nutné považovať ako včas podané odvolanie záhradkárskej organizácie proti dodatočne zaslanému rozhodnutiu, nakoľko v pozícii odvolávajúceho subjektu nie je označená záhradkárska organizácia ale Užívateľia pozemkov v zriadenej záhradkovej osade 28 – 36 Ž. K. v k.ú. Ž., tzn. subjekt s právnou subjektivitou celkom odlišne vymedzenú v zák. č. 64/1997 Z.z.

Podľa § 2 ods. 1 zák. č. 64/1997 Z.z. zriadenou záhradkovou osadou sa rozumie záhradková osada zriadená do 24. júna 1991 na pozemkoch, ku ktorým bola uzavretá zmluva o dočasnom užívaní pozemku medzi Slovenským zväzom záhradkárov, Slovenským zväzom chovateľov alebo jeho organizačnou zložkou (ďalej len "záhradkárska organizácia"), alebo jej členom a poľnohospodárskou organizáciou alebo inou organizáciou, ktorá k pozemku mala

- a) právo správy (právo hospodárenia) alebo*
- b) právo družstevného užívania, alebo*

- c) právo náhradného užívania, alebo
- d) právo užívania na zabezpečenie výroby, alebo
- e) iné užívacie právo.

Podľa § 2 ods. 2 zák. č. 64/1997 Z.z. nájomcom alebo užívateľom pozemkov v zriadenej záhradkovej osade (ďalej len "užívateľ") sa rozumie člen záhradkárskej organizácie, ktorý na základe zmluvy so záhradkárskou organizáciou alebo poľnohospodárskou organizáciou, alebo inou organizáciou tieto pozemky obhospodaruje a užíva tie pozemky, ktoré slúžia všetkým členom záhradkárskej organizácie, najmä pozemky, na ktorých sú vybudované prístupové cesty, spoločné hygienické, rekreačné a iné prevádzkové zariadenia (ďalej len "spoločný pozemok").

Najvyšší súd na tomto mieste konštatuje, že nezrozumiteľnosť ako jeden z typov nepreskúmateľnosti rozhodnutia správneho orgánu je zapríčinená nedostatkom dôvodov. Za nedostatok dôvodov, ktoré by inak mali byť riadne objasnené v odôvodnení rozhodnutia správneho orgánu, nie je možné považovať iba čiastkové nedostatky odôvodnenia rozhodnutia správneho orgánu ale iba nedostatok skutkových dôvodov. Skutkovými dôvodmi, pre nedostatok ktorých je možné rozhodnutie správneho orgánu zrušiť pre nezrozumiteľnosť, sú také vady skutkových zistení, ktoré vytvárajú rozhodovacie dôvody, tzn. typicky vtedy, keď správny orgán vyvodil rozhodovacie dôvody alebo o skutočnosti v správnom konaní nezisťované, poprípade zistené v rozpore s logickými zásadami (najmä výkladu a hodnotenia), alebo tam, kde nie je zrejmé, či boli vôbec nejaké dôkazy vykonané. Pre prejednávanú vec potom platí rozpor s logickými zásadami – vid' hore uvedený logický rozpor medzi označením odvolávajúceho subjektu (Užívatelia pozemkov v zriadenej záhradkovej osade 28 – 36 Ž. K. v k.ú. Ž.), avšak žalovaný za subjekt včas podávajúcí odvolanie označil prekvapivo záhradkovú organizáciu.

Hoci sa odvolací súd stotožnil s námietkou odvolávajúcich sa zúčastnených osôb, nemohol vyhovieť ich požiadavke, aby odvolací súd podľa § 250ja ods. 3, § 221 ods. 1. písm. a), f) O.s.p. rozsudok krajského súdu zrušil a konanie v predmetnej veci zastavil. Uvedená právomoc správneho súdu neprislúcha, ak je nutné vo veci vyhodnotiť zistené skutočnosti v ďalšom správnom konaní, čo v tomto prípade nastalo.

K ďalším námietkam sa Najvyšší súd vzhľadom na hore uvedený názor (procesný charakter rozhodnutia neumožňuje riešiť aj meritórne námietky) sa nebude vyjadrovať. Hoci nie je očakávané, že súd v správnom súdnictve sa bude vyjadrovať k námietkam účastníkom nesúvisiacim priamo s napadnutým rozhodnutím, na druhej strane je oprávnením konajúceho súdu vysloviť usmernenie, napríklad formou právneho názoru (§ 250j ods. 6 O.s.p.) za účelom zabezpečenia hospodárnosti a rýchlosti správneho konania a aplikácie občianskeho súdneho konania ako záruky zákonnosti (§ 3 O.s.p.).

Preto Najvyšší súd vyslovuje na tomto mieste usmernenie týkajúce sa identifikácie žalobcov, lebo aj on tieto údaje v rozsudku uvádza. Predovšetkým je nutné zdôrazniť právny názor, že nesprávnu identifikáciu môže namietať iba osoba takto dotknutá. Podľa administratívneho spisu sa na č.l. 11 nachádza zoznam so 95 poradovými číslami vyššieho množstva členov záhradkovej oblasti, ktorých celková výmera je vyjadrená sumárnym číslom 13.906 m². V zmysle zásady legality správneho konania je nutné takto vymedzenému okruhu účastníkov zabezpečiť priamu, resp. sprostredkovanú účasť (napríklad prostredníctvom zástupcu) v konaní s výnimkou spochybňujúcich argumentov zachytených v zápisnici vyslovených. Toto číslo a v niektorých prípadoch ani ich identifikácia sa však nezhodujú s údajmi na hore uvedenom zozname, čo jeden zo žalobcov potvrdil aj v zápisnici z 19.09.2007 (č. 1. 315 – „zoznam členov ZO predložený na ObPU dňa 22. 06. 2007, je aktuálny zoznam súčasných členov ZO; pôvodný zoznam priložený k návrhu na začatie konania nebol vypracovaný správne“). Najvyšší súd pri označovaní žalobcov preto musí vychádzať z identifikácie uvedenej žalobcami v žalobe samotnej.

Ďalej Najvyšší súd žalovaného upozorňuje, že mu bol predložený neúplný administratívny spis, nakoľko chýbajú dokumenty pod č. 1. 32., a tiež pod č. 1. 159 až 157. Uvedené neúplnosť spisu však nebola vyhodnotená ako ďalší dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia.

V.

Právne názory odvolacieho súdu k odvolaniu zúčastnených osôb

Ďalej žalobcovia 1/ až 79/ podali odvolanie z 25.10.2010 (č. 1. 229) proti náhrade trov konania priznanej iba vo výške 414,53 €. Podľa žalobcov dňa 20.09.2010 podala právna zástupkyňa doplnenie a opravu vyčíslenia trov konania k pôvodnému podaniu zo dňa 17.09.2010, v ktorom výsledná hodnota požadovaných trov právneho zastúpenia bola vyčíslená na sumu 658,99 €, pričom súd na toto podanie zo dňa 20.9.2010 neprihliadal, keďže bolo podané po lehote stanovenej v § 151 ods. 1 druhá veta O.s.p. Naopak, žalobcovia tvrdia, že doplnené podanie vyčíslenia trov konania z 20.09.2010 bolo podané včas, tzn. v lehote najneskôr do 3 pracovných dní (štvrtok 16.9., piatok 17.9. a pondelok 20.9.2010).

Po preskúmaní predmetného doplňujúceho vyčíslenia trov konania z 20.09.2010 dospel Najvyšší súd k záveru, že podanému odvolaniu nie je možné vyhovieť.

Žalobcovia sa podaným odvolaním domáhali, aby odvolací súd priznal žalobcom trovy konania v zmysle podania zo dňa 20.09.2010, tzn. v sume 658,99 €. V uvedenom podaní právna zástupkyňa uviedla, že *„Základná sadzba tarifnej odmeny bola podľa § 13 ods. 2 zákona č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb znížená o 20 % do 31.5.2010 a znížená o 50 % od 1.6.2010, nakoľko advokátka zastupovala v konaní v rovnakej veci spoločne viac osôb.“* Samotné pôvodné sumy 58,36 € a 64,19 € zvýšila právna zástupkyňa na sumy 96,28 € a 83,24 € v rozpore s hore uvedeným odôvodnením.

Ustanovenia Druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku týkajúce sa dokazovania sa všeobecne vzťahujú aj na mechanizmus vyčíslenia nároku na náhradu trov konania. V prípade zastupovania viacerých osôb ide o mimoriadne zložitý výpočet a nie je možné vychádzať z predpokladu, že konajúci súd tento výpočet namiesto úspešného účastníka vykoná (§ 151 ods. 5 O.s.p.), resp. že by išlo o notoriету pre súd vždy známú (§ 121 O.s.p.), lebo sa odvíja od konkrétneho zoskupenia/spoločenstva účastníkov. Na základe uvedeného aj v tejto časti Najvyšší súd potvrdil napadnutý rozsudok krajského súdu.

Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok žalobcov a stanoviska žalovaného, s osvojením si argumentácie krajského súdu postupom podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ako aj s uvedením ďalšieho zrušujúceho dôvodu, Najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

O trovách odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 a § 246c ods. 1 O.s.p., podľa ktorého iba úspešný žalobca má právo na úplnú náhradu trov tohto konania. Nakoľko odvolávajúce sa zúčastnené osoby neboli celkom úspešné (Najvyšší súd zohľadnil ich jednu námietku ale v prospech rozsudku krajského súdu, ktorý požadovali zrušiť), žalovanému a ani žalobcom za danej situácie právo na náhradu trov konania nevzniklo, nepriznal Najvyšší súd žiadnemu z účastníkov toto právo.

Najvyšší súd v prejednávanej veci v súlade s ust. § 250ja ods. 2 O.s.p. rozhodol bez pojednávania, lebo nezistil, že by týmto postupom bol porušený verejný záujem (vo veci prebehlo na prvom stupni súdne pojednávanie, pričom účastníkom bola daná možnosť sa ho zúčastniť), nešlo o vec v zmysle § 250i ods. 2 O.s.p. (úprava reštitučného konania o prinavrátení vlastníckych vzťahov je spojená s verejnoprávnymi vzťahmi), v konaní nebolo potrebné v súlade s ust. § 250i ods. 1 O.s.p. vykonať dokazovanie a z iných dôvodov nevznikla potreba pojednávania nariadiť.

V prejednávanej veci Najvyšší súd Slovenskej republiky v oblasti ukladania alebo rušenia súdnych poplatkov v zmysle § 12 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch nevyužil svoje oprávnenie.

Podľa § 12 ods. 1 veta druhá zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch je odvolací súd oprávnený rozhodnúť vo veciach poplatkov za konanie na odvolacom súde.

Túto svoju právomoc Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd nevyužil, a tým dochádza k zákonnej delegácii na krajský súd, aby o súdnom poplatku, ak vôbec poplatková povinnosť v prejednávanej veci vznikla, za odvolacie konanie rozhodol.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu **nie je** prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).

V Bratislave 21. júna 2011

Ing. JUDr. Miroslav Gavalec PhD., v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová